

# РЕШЕНИЕ

№ 15943

гр. София, 04.10.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 71 СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Г. ШАНОВА

при участието на секретаря КАЛИНА Д. АНГЕЛОВА  
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА Г. ШАНОВА Гражданско дело № 20221110144311 по описа за 2022 година

**и взе предвид следното:**

Предявени са от В. И. К. срещу „.....“ ЕАД /с предишно наименование .....“ ЕАД/ конститутивни иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ - за отмяна на Заповед № 77/04.07.2022г. за прекратяване на трудовото му правоотношение на осн. чл. 325, ал.1, т. 4 КТ ; чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ – за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност и чл. 344, ал.1, т. 3 КТ - за заплащане на обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ в размер на 7497 лв. за периода от 06.07.2022г. до 06.01.2023г. - чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исквата молба -15.08.2022г. до окончателното плащане и с разноските за производството.

Ищецът твърди, че по силата на Трудов договор № 15/31.01.2018г. е заемал длъжността „ел.....“ в Дирекция „.....“ в ответното дружество. С Допълнително споразумение № 488/08.07.2021г. трудовият договор е изменен на основание чл. 314 и чл. 317 КТ, като ищецът е трудоустроен на длъжност „ел....., строителен“ при категория персонал Квалифицирани производствени работници при облекчени условия на труд и спазване на противопоказанията от ЕР на ТЕЛК № 803/078/23.04.2021г. - без тежък физически труд, пренатоварване на долните крайници. Сочи, че с Допълнително споразумение № 506/30.07.2021г. трудовото правоотношение е изменено, като договорът е безсрочен е трансформиран и се прекратява с извършване на определена работа и/или прекратяване на изпълнението на дейностите на дело за НО „.....“. Твърди, че му било възложено поддържането нормалното функциониране на електрическите мрежи и инсталации, като извършва електротехнически ремонти и ежедневна поддръжка на електрическата система, съоръжения и техника в дружеството и други възложени задачи по договор № СОА19-ДГ55-463/04.07.2019г. и допълнително споразумение № СОА21-ДГ55-507/30.07.2021г. между СО и ответното дружество. Сочи, че със Заповед № 77/04.07.2022г.

трудовете му правоотношение било прекратено на осн. чл. 325, ал. 1, т. 4 КТ. Поддържа, че работодателят на практика е превърнал безсрочното трудово правоотношение в срочно на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ, като подписването на допълнително споразумение не е основание за такава промяна без наличието на самостоятелно искане от работника. Сочи още, че причината за прекратяване на правоотношението е завършване на определената работа, но от заповедта, както и от допълнителното споразумение не става ясно каква е тя. Основанието по чл. 325, ал. 1, т. 4 КТ е приложимо само при срочни договори, а настоящият не е такъв, като с Допълнително споразумение № 506/30.07.2021г. работодателят цели заобикаляне на закона. Поддържа, че за да възникне срочно трудово правоотношение, срокът по чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ следва да се определя от съдържанието на трудовия договор, т.е. изрично и точно да се определи работата за изпълнението на която е сключен, което в настоящия случай не е изпълнено. Твърди, че работата следва да бъде дефинирана още към момента на сключване на трудовия договор, за да може да се определи срока. Такава индивидуализация липсва, в т.ч. и в допълнителното споразумение, т.е. тя не е определяема. Моли съда да уважи иските. Претендират разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира отговор на исквата молба, в който предъявените иски се оспорват като неоснователни. Оспорва твърденията на ищеца за трансформиране на трудовия договор. Поддържа, че Трудов договор № 15/31.01.2018г. е сключен на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ, вр. чл. 70 КТ, като с нито едно от споразуменията не е трансформиран в безсрочен. Трудовото правоотношение е прекратено поради изпълнение на възложената работа, чийто вид и обем е ясно дефиниран – поддръжане на нормалното функциониране на електрическите мрежи и инсталации, като извършва електротехнически ремонти и ежедневна поддръжка на електрическата система, съоръжения и техника в дружеството и други възложени задачи по договор № СОА19-ДГ55-463/04.07.2019г. и допълнително споразумение № СОА21-ДГ55-507/30.07.2021г. между СО и ответното дружество. Твърди, че оспорената заповед е законосъобразна. Моли съда да отхвърли иските като неоснователни.

***Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 от ГПК във връзка с наведените в исквата молба доводи, намира за установено следното от фактическа и правна страна:***

**Относно иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ**

Не е предмет на спор между страните, а и от приетите писмени доказателства по делото се установява, че ищеца е работил при ответника /тогава с наименование .....“ ЕООД/ като „ел.....“ в Дирекция „.....“ по силата на Трудов договор № 15/31.01.2018г., сключен на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 и чл. 70, ал. 1 КТ, с уговорен срок на изпитване в полза на работодателя до шест месеца. В договора е посочено, че се възлага работа по поддръжка на електрическата инсталация, електрическите уреди, табла и прибори на депо за НО – пл. „Д. Богров“, свързана с извършване на дейности по предварително третиране на отпадък по Договор № РД-55-435/08.08.2012г. между ..... и .....“ ЕООД, допълнително споразумение № СО-РД-55-461/06.08.2013г. и допълнително споразумение № СО А 16-Дг 55-166/05.04.2016г. за експлоатация, поддръжка, мониторинг и рекултивация на депо за НО – пл. .... Посочено е още, че трудовия договор се прекратява с прекратяване на Договор № РД-55-435/08.08.2012г. между ..... и .....“ ЕООД. Впоследствие към трудовия договор са сключени допълнителни споразумения, като с Допълнително споразумение № 289/02.02.2021г. страните уговарят промяна на наименованието на работодателя /от .....“ ЕАД в „.....“ ЕАД/. С Допълнително споразумение № 488/08.07.2021г. трудовият договор е изменен на основание чл. 314 и чл. 317 КТ, като ищецът е трудоустроен на

длъжност „ел....., строителен“ при категория персонал Квалифицирани производствени работници при облекчени условия на труд и спазване на противопоказанията от ЕР на ТЕЛК № 803/078/23.04.2021г. - без тежък физически труд, пренатоварване на долните крайници. С Допълнително споразумение № 506/30.07.2021г. е изменен /„удължен“/ срокът на трудовия договор до завършване на определената работа и/или прекратяване на изпълнението на дейностите на депо НО „.....“ по Договор № СОА19-ДГ55-463/04.07.2019г. и допълнително споразумение № СОА21-ДГ55-507/30.07.2021г. между ..... и „.....“ ЕАД. Във всяко едно от представените допълнителни споразумения е посочено, че всички останали клаузи по Трудов договор № 15/31.01.2018г. остават непроменени.

Установява се също и от ангажираните от ответника и неоспорени от ищеца писмени доказателства /л.33-л.65/, че срока по Договор № СОА19-ДГ55-463/04.07.2019г. е изтекъл, удостоверено по реда на чл. 176 ЗУТ с Акт Образец 10/14.06.2022г., като със Заповед № 77/04.07.2022г. трудовото правоотношение на ищеца е прекратено на осн. чл. 325, ал.1, т. 4 КТ, поради завършване на работата, за която е нает, считано от 05.07.2022 г. Заповедта е връчена на ищеца на 04.07.2022 г.

С атакуваната Заповед № 77/04.07.2022г. работодателят „.....“ ЕАД е упражнил потестативното си право едностранно да прекрати трудовото правоотношение на ищеца на основание чл. 325, ал. 1, т. 4 КТ – със завършване на определената работа. Уволнителната заповед не страда от пороци от формална страна – издадена е от компетентен орган - носител на работодателска власт и съдържа посочените в КТ реквизити.

Съгласно разпоредбата на чл. 325, ал. 1, т. 4 КТ, трудовият договор се прекратява без която и да е от страните да дължи предизвестие със завършване на определената работа. В случая той е прекратен на това основание.

Трудовите договори, в зависимост от това дали съдържат или не клаузата срок, се обособяват в две основни групи – за неопределено време, съгласно чл. 67, ал. 1, т. 1 КТ /т. нар. безсрочни трудови договори/ и срочни трудови договори, съгласно чл. 67, ал. 1, т. 2 КТ. Срочните трудови договори са тези, които съдържат клаузата срок – като техен модалитет. Страните, още при сключването на срочния трудов договор, определят времето, през което той ще съществува и предвиждат неговото прекратяване. Това време е винаги ограничено – определено или определяемо, и във всеки случай е известно на страните още при сключването на трудовия договор.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ срочен трудов договор може да се сключва за извършване и за довършване на определена работа. Срочният характер на този договор се определя от клаузата срок. Макар че срокът е уговорен чрез определената работа, това не изменя характера на срок на тази клауза като модалитет на правната сделка, защото именно в изтичането на определено време – толкова, колкото е необходимо за довършване на определена работа, е бъдещото сигурно събитие, което определя времетраенето на договора.

Съдебната практика разглежда правната природа на срочния трудов договор по чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ във връзка с неговото прекратяване. КТ предвижда изрично основание за прекратяване на този вид срочни трудови договори. Съгласно чл. 325, ал. 1, т. 4 КТ трудовият договор се прекратява, без която и да е от страните да дължи предизвестие, със завършване на определената работа. Предпоставка за валидното позоваване на посоченото прекратително основание е наличието на валидно сключен срочен трудов договор по чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ. Разпоредбата на чл.

325, т. 4 КТ касае едно специфично основание за прекратяване на трудовото правоотношение, предвидено от законодателя за срочния трудов договор за определена работа по смисъла на чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ. Реализирането на възложената работа изчерпва съдържанието на трудовото правоотношение, възникнало на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ и по силата на договореността, трудовото правоотношение се прекратява, като не е необходимо нито предизвестие, нито се следва обезщетение.

От анализа на съществуващата съдебна практика относно приложимостта на срочните трудови договори по чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ могат да бъдат направени следните изводи:

1. При срочния трудов договор за определена работа по смисъла на чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ се касае до работа, която би могла да се дефинира по вид, обем и качество още към момента на сключване на трудовия договор и от тази гледна точка да се тълкува „срока“ за извършване на тази работа, при което реализирането на възложената работа изчерпва съдържанието на трудовото правоотношение.

2. Срокът на договора по чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ – за извършване на определена работа, следва да се определя от съдържанието на трудовия договор. В сключения по този ред трудов договор трябва изрично и точно да се определи работата, за изпълнението /или довършването/ на която той е сключен. Това е така, защото за работника или служителя следва да съществува яснота кога ще изтече срока, тъй като той е определящ за времетраенето на трудовото му правоотношение.

3. Когато срокът на трудовия договор, сключен до завършване на определена работа, не е посочен, нито е определяем съобразно други елементи на съдържанието му, липсва уговорка за срок. Липсата на конкретизация на работата, за извършването на която и до завършването на която се наема съответният работник или служител определя сключения договор като безсрочен, независимо от посоченото в договора основание. Безспорно съдебната практика приема, че за да е налице уговорката за срок по см. на чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ, в трудовия договор следва да се посочи съответната работа с необходимата конкретност. Единствено при това условие работата може да бъде приета като „определена“ по смисъла на чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ. Необходимостта в клаузата по цитираната разпоредба да е посочено каква е работата, с определящи я признаци – вид и обем или като икономическа цел и резултат, които да я индивидуализират ясно и да позволяват да се констатира завършването ѝ, като основание по чл. 325, т. 4 КТ, е указана в съдебната практика. ВКС приема, че теоретично може да се приеме, че ако има други индивидуализиращи признаци за извършена работа, които да внасят яснота за какво е бил сключен договора по чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ, би могло да се приеме, че работата е свършена.... При тази хипотеза – след като работата /има се предвид дейността на работодателя/ не е била завършена и след прекратяване на трудовото правоотношение, а е продължила и след това, същата не се счита за завършена и съответно не може на основание чл. 325, ал. 4 КТ да се прекрати сключения по чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ трудов договор. ВКС отговаря и на въпроса за правните последици при непосочване на определената работа. На въпроса срочно или безсрочно е трудовото правоотношение, породено от трудов договор, в който е вписано, че същият се сключва на основание чл. 68, ал. 2 КТ – до завършване на определена работа, но липсва каквато и да било конкретизация на работата, за извършването на която и до завършването на която се наема съответният работник или служител, ВКС дава следното правно разрешение: Трудов договор, в който е вписано, че се сключва на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ – до завършване на определена работа, но липсва конкретизация на работата, за извършването на която и до завършването на която се наема съответният работник или служител,

следва да се смята сключен за неопределено време, а породеното от същия трудово правоотношение – за безсрочно. ВКС приема още , че при „срочни“ трудови договори, в които срочността по [чл. 68 КТ](#) е дефинирана като точна дата, а не чрез посочване обема на работата, се касае до срочен договор в хипотеза по [чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ](#), а не до срочен трудов договор в хипотезата на [чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ](#).

Предвид горепосоченото, за правилното разрешаване на спора, с оглед наведените от ищеца основания за незаконосъобразност на уволнителната заповед, е необходимо да се определи дали договора между страните е валидно сключен като срочен по смисъла на [чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ](#) – т.е. дали е сключен до завършване на определена работа, както и дали работата е определена или определяема по смисъла на [чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ](#) при сключването на трудовия договор.

Твърденията на ищеца за незаконност на уволнението, очертаващи основанието на предявения иск и в чиито рамки е ограничена търсената съдебна защита съобразно диспозитивното начало в гражданския процес, са свързани единствено с твърдения, че трудовия му договор е безсрочен, т.к. в него липсва индивидуализация на възложената работа, в т.ч. и в допълнителното споразумение, т.е. същата не е определяема.

При анализа на уговорените в процесния Трудов договор № 15/31.01.2018г. и ДС № 506/30.07.2021г. клаузи, свързани с продължителността му, се налага извод, че той е сключен със срок „за извършване на определена работа“ по смисъла на [чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ](#). Посочено е, че трудовия договор се прекратява със завършване на определената работа и/или прекратяване на изпълнението на дейностите на депо НО „.....“ по Договор № СОА19-ДГ55-463/04.07.2019г. и допълнително споразумение № СОА21-ДГ55-507/30.07.2021г. между ..... и „.....“ ЕАД. Това е достатъчно, за да се приеме, че в трудовия договор страните са уговорили срок на действието му, като е посочена работата, за която се сключва. Налице е конкретизация на работата, за извършването на която и до завършването на която се наема ищецът. В тези клаузи на трудовия договор е посочено каква е работата /не работата на ищеца, доколкото трудовете му функции се определят с длъжностната характеристика, а работата на работодателя, за извършването на която той наема работника/, с определящи я признаци, които я индивидуализират ясно и позволяват да се констатира завършването ѝ – приключване изпълнението на дейностите на депо НО „.....“ по Договор № СОА19-ДГ55-463/04.07.2019г. и допълнително споразумение № СОА21-ДГ55-507/30.07.2021г. В Трудовия договор е посочен определяем срок – до завършване на работата по конкретно посочен договор, което е допустимо /така решение № 282/11.10.2011 г. на ВКС по гр. д. № 360/2009 г., III г. о., решение № 239 от 3.08.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1471/2009 г., III г. о.; решение № 256/15.09.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1379/2009 г., III г. о. /.

Това определя правната природа на сключения между страните договор като срочен трудов договор по [чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ](#). Няма основания да се счита, че при сключването на този трудов договор ищецът не е бил наясно с временния му характер и това, че в определен момент – при приключване ангажимента на работодателя по посочения договор, по който той работи в момента, нуждата от работната му сила ще отпадне и трудовото правоотношение ще бъде прекратено. Без значение е обстоятелството, че не е фиксирана крайна дата – такава не би могла да се посочи към момента на сключването му. Не е било и необходимо да се посочва такъв краен срок, защото в такъв случай договорът би бил срочен по смисъла на [чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ](#), който е различен вид срочен трудов договор от този по [чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ](#).

Ищецът не твърди в исковата си молба Договор № СОА19-ДГ55-463/04.07.2019г. и

задачите, формулирани в ДС № 506/30.07.2021г. да не са завършени към момента на прекратяване на трудовото правоотношение.

Ищецът не е навел с исковата си молба възражение, че тези дейности не са приключили към момента на издаване на уволнителната заповед, че действието на конкретния договор и последващите дейности са продължили да се изпълняват от работодателя, поради което и този въпрос не е станал част от предмета на делото и следва да се счита извън спора между страните. Непредявените от ищеца с исковата молба обстоятелства, които опорочават уволнителното волеизявление, се преклудират. Съдът не може да разглежда и обсъжда твърдения за факти, осъществили се преди предявяване на иска, които ищецът не е предявил по надлежния ред и срок – с исковата молба. В този смисъл е практиката на ВКС, обективизирана напр. в решение № 192/04.11.2016 г. по гр. д. № 674/2016 г. на ВКС, III г. о. Както е прието в трайно установената практика на ВКС, формирана по реда на чл. 290 от ГПК и намерила израз в решение № 158/01.07.2013 г. по гр. дело № 1008/2012 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, решение № 459/27.01.2011 г. по гр. дело № 1532/2010 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, решение № 665/01.11.2010 г. по гр. дело № 242/2009 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, решение № 503/05.01.2012 г. по гр. дело № 77/2011 г. на IV-то гр. отд. на ВКС и пр., ищецът по иска за признаване на уволнение за незаконно по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ трябва да посочи всички факти, които опорочават, отлагат или погасяват оспорваното потестативно право на работодателя, а ответникът - всички факти, които пораждат това право или имат значение за надлежното му упражняване. Съдът не може да основе решението си по иск за признаване на уволнението за незаконно по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ на факти, които опорочават, отлагат или погасяват оспорваното потестативно право, но не са посочени от ищеца в исковата молба. След предявяването на иска ищецът може да допълва исковата си молба, като посочи нови факти, само ако е направил съответното възражение срещу оспорваното потестативно право на работодателя, но е пропуснал да посочи някои от фактите, на които то се основава. Т.е. в случая ако ищеца в исковата молба е навел възражение, че работата не е завършена, след предявяване на иска може да допълни само фактите, на които това възражение се основава. В казуса, обаче в исковата молба изобщо липсва възражение, че действието на Договор № СОА19-ДГ55-463/04.07.2019г. и допълнителните дейности, посочени в допълнителното споразумение към ТД, са фактически завършени. С оглед диспозитивното начало, установено с чл. 6, ал. 2 ГПК, в спорните съдебни производства по исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ съдът не може да се произнася по доводи за незаконност на уволнението, които не са наведени от ищеца с исковата молба като основания на иска. Щом в исковата молба ищеца не оспорва релевантен факт, който представлява основание за прекратяване от страна на работодателя на трудовото правоотношение с ищеца, следва да се приеме, че не е наведен такъв довод за незаконност на уволнението и съдът няма право да го разглежда. В този смисъл и Решение № 258/01.07.2015 г. по гр. д. № 909/2015 г. на ВКС, IV г.о.

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че трудовото правоотношение между страните е срочно по смисъла на чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ. Реализирането на възложената работа изчерпва съдържанието на трудовото правоотношение, възникнало на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ и по силата на договореността, то се прекратява, като не е необходимо нито предизвестие, нито се следва обезщетение. Прекратяването на трудовото правоотношение с процесната уволнителна заповед е законосъобразно и искът за отмяната му следва да бъде отхвърлен.

**Относно исковете с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 КТ:**

Предвид обусловеността им от изхода на спора по иска за отмяна на уволнението, исковите за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност и за обезщетение за принудителна безработица са неоснователни и следва да се отхвърлят.

**Относно разноските за производството**

При този изход на делото ищецът няма право на разноски.

Ответникът има право на юрисконсултско възнаграждение по реда на чл. 78, ал. 8, вр. с ал. 3 ГПК и чл. 23 ЗЗПП в размер на 100 лв.

Така мотивиран, Софийски районен съд

**РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО** предявените от В. И. К., ЕГН \*\*\*\*\*, със съдебен адрес гр. .... – чрез адв. В., срещу „.....“ ЕАД, ЕИК ..... конститутивни искове за отмяна на уволнение, извършено със Заповед № 77/04.07.2022г. – чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „ел....., строителен“ в Дирекция „.....“ в „.....“ ЕАД – чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ и за заплащане на обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ в размер на 7497 лв. за периода от 06.07.2022г. до 06.01.2023г. - чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното плащане и с разноските за производството.

**ОСЪЖДА** В. И. К., ЕГН \*\*\*\*\*, със съдебен адрес гр. .... – чрез адв. В. да заплати на „.....“ ЕАД, ЕИК ..... на основание чл. 78, ал. 8, вр. с ал. 3 ГПК и чл. 23 ЗЗПП юрисконсултско възнаграждение в размер на **100 лв.**

**РЕШЕНИЕТО** може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд с въззивна жалба в двуседмичен срок, считано от 06.10.2023 г., за което страните се считат надлежно уведомени в о.с.з. от 20.09.2023г.

*На основание чл.7, ал.2 ГПК препис от решението да се връчи на страните.*

**Съдия при Софийски районен съд:** \_\_\_\_\_